

هیچ بندهای نیست که الله متعال رعیت و زبردستانی در اختیار او قرار دهد و در روز مرگش به رعیت خود خیانت کرده باشد، مگر اینکه بهشت را بر وی حرام کرده است

از مَعْقِل بن یَسَار مُرَنی - رضی الله عنه - روایت است که گفت: از رسول الله - صلی الله علیه وسلم - شنیدم که فرمود: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»: «هیچ بندهای نیست که الله متعال رعیت و زبردستانی در اختیار او قرار دهد و در روز مرگش به رعیت خود خیانت کرده باشد، مگر اینکه بهشت را بر وی حرام کرده است».

[صحیح است] [متفق علیه]

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - خبر می‌دهد که هرکس الله او را والی و مسئول بر مردم قرار دهد، چه این مسئولیت، ولایت عام باشد مانند امارت، یا ولایت خاص باشد مانند ولایت مرد در خانه‌اش و ولایت زن در خانه‌اش؛ و در حق رعیتش کوتاهی ورزد و خیانت کند و خیرخواهی نکند و حقوق دینی و دنیوی آنان را تباه سازد، مستحق این مجازات شدید خواهد شد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5335>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

